

det har viist sig af de seneste Beretninger fra England, at dansk Smør sælges stadig i større Mængder i England, medens Indførelsen af Margarine efter de samme Beretninger er aftaget noget i de senere Aar. Det er jo ikke noget væsentligt Moment, men jeg tror dog, at det fortjener at udheves. Landmændene, der jo ere interesserede i Sagen, ønske ikke, at der skal bidrages til større Indførel af Margarine i Storbritannien allermindst her fra Landet, men ønske kun vedtaget, at der kommer et Forbud mod Udførsel af Margarine herfra, og de ønske ligeledes de andre Bestemmelser, som ere indfattede i Landstinget.

N. Andersen (Christend. Amts 3die Valgkreds): Naar jeg ved det foreliggende Forslag har sluttet mig til Flertallet, og altsaa er Medforslagsstiller af Forslaget om at føre Lovforslaget tilbage til Folkethingets sidste Affattelse, vil jeg bede dette opfattet ikke som et Bevis for, at jeg i Et og Alt slutter mig til de i dette Forslag udtalte Anskuelse og indeholdte Bestemmelser. Jeg staar i saa Henseende ganske paa det samme Standpunkt som ved Lovforslagets tidligere Behandling her i Thinget, men da der i Udvalget ikke var Stemning for Andet end at slutte sig til et af disse to Standpunkter, enten Folkethingets eller Landstingets, fandt jeg mig ikke foranlediget til paa Sagens nuværende Trin at stille noget Forslag fremst af et enkelt Medlem, idet jeg jo har Erfaring for, at mit Forslag ved Sagens anden Behandling i alt Fald ikke vandt synderlig Tilslutning her i Salen, ligesom ogsaa det Forslag, der angaar Kjærnepunktet, blandt Uoverensstemmelserne, nemlig det angaaende Udførselsforbudet, mødte en ret alvorlig Modstand for den høierede Indenrigsministers Side. Naar jeg anfører dette, er det, fordi jeg betragter det som særdeles ondt for mig ikke at blive misforstaaet med Hensyn til min Stilling til denne Sag. Jeg skal erkjende, at min Stilling har været meget tvivlende med Hensyn til hvad man skulde gjøre, da jeg, ligesom for to Aar siden, er af den Anskuelse, at vi fremfor Alt burde have en Lov i Stand. For to Aar siden var jeg, det skal jeg villig indrømme, medvirkende til, at en mindre heldig Bestemmelse kom ind i den nævnte Lov, nemlig den givne Bemyndigelse for Indenrigsministeren til at udsæde et Udførselsforbud. Jeg syntes heller ikke dengang, ligesaa lidt som nu, om, at der blev udstedt Udførselsforbud, men jeg stod dengang i endnu høiere Grad end nu paa det Standpunkt, at vi burde have en Lov. Situationen var

maaeste dengang vanskeligere endnu, fordi der efter mit Skøn dengang hos en Del ret indflydelsesrige Medlemmer saavel af dette som af det andet Thing var et, om end ikke udtalt saa dog ret tydeligt, Ønske om, enten paa forskjellige Punkter at faae Loven givet en vis bestemt Affattelse, som de Herrer syntes om, eller ogsaa slet ingen Lov at faae. Naar de Herrere mindes den Agitation, der var oppe i Landet paa det Tidspunkt ville de vist erkjende, at der i høi Grad var Vanskeligheder at overvinde for at faae en Lov i Stand. Dette bevirkede at, jeg dengang gjorde mit Bedste for, at vi virkelig kunde faae en Lov, det vil sige, at det da foreliggende Forslag kunde faae en saadan Affattelse, at det var muligt at vinde Samstemning for det i begge Thing. Derfor gif jeg med til at sætte deitte — jeg gjen tager det — efter mit Skøn ikke heldige Bestemmelse om et eventuelt Udførselsforbud ind i Loven. Nu er Forholdet jo saaledes, at som Sagen foreligger, skal man enten tage Udførselsforbudet helt ud af Loven eller gjøre det absolut. Er Valget mellem disse to Standpunkter, vælger jeg det første, men jeg mener fremdeles, at vil man have en Lov, vil man have Samstemning mellem Rigsdagens to Thing, lader det sig kun gjøre paa den Maade, at man kommer overens om ikke at formindste de Garantier, vi for Tiden byde vort store Smørmarked i England. Det lader sig efter min Formening kun gjøre derved, at man søger nu i den 12te Time at komme overens om en saadan Affattelse, som begge Thing kunne anse for nogenlunde fyldestgjørende. Jeg skulde meget ønske, at Forslaget, naar det gaar herfra, saa dog ikke er det allersidste Ord, Thinget har at sige i denne Sag, idet jeg i Dag som for to Aar siden meget alvorlig ønsker, at vi skulde faae en Lov i Stand paa dette Omraade.

Bust: Ja, det slog altsaa til, hvad jeg tillod mig at bemærke ved 3die Behandling, at vi fik dette Lovforslag at se igjen. Nu vil jeg sige, at de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører for Flertallet til Unbefaling for at vende tilbage til Lovforslaget, som det blev vedtaget sidst her i Thinget, lovede ganske vist ikke meget, men det, man gjerne vil, skal ske, er man jo som oftest tilbøielig til at tro, og jeg vil nu antage, at det, at den ærede Ordfører udtaler sig saaledes, ikke betyder, at det er det, Flertallet vil, og dette giver mig i alt Fald noget Haab om, at det maa ende, som den sidste ærede Taler sagde. Jeg vilde ante det for en økonomisk Nytte for vort Fædreland, naar vi ikke fik en i alt Fald